

Č. 2137.

Administrativní řízení. — Řízení před n s s-e-m: Jest podstatnou vadou řízení, nebyla-li straně sdělena v intimátu část rekursního rozhodnutí, kterou vyřizují se námitky rekursu.

(Nález ze dne 26. března 1923 č. 5589/22).

V ě c: Firma Adolf D. v O. proti rozhodnutí ministerstva vnitra o označení Jindřicha H. jako hlavního redaktora časopisu »Deutsche Post.«

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

D ů v o d y: Podáním ze 16. září 1921 oznámila redakce časopisu Deutsche Post v O. zemské vládě v Opavě ustanovení dalších odpovědných redaktorů. Podání podepsáno jest jako hlavním redaktorem (Hauptschriftleiter) Jindřichem H.

Zemská vláda výnosem z 22. září 1921 vyřizujíc toto oznámení konstatovala nejprve, že redakce jest od 8. září 1921 označována ve shodě s oním oznámením, t. j. jako hlavní redaktor (Hauptschriftleiter) Jindřich H. a vedle jiných také odpovědní redaktori v oznámení uvedení, ve věci samé pak vyslovila, že oznámení svrchu citované neběře na vědomí a proto zakazuje s poukazem na § 11 zák. o tisku uvedené označení redakce a to z těchto důvodů: Dle § 10 tisk zák. povolán jest vydavatel listu, aby zamýšlené vydávání listu, jakož i změny, jež by během vydání nastaly v některém bodu původního oznámení, oznámil příslušným úřadům. Vydavatelem listu Deutsche Post jest společnost s r. o. D. P. a ne redakce listu resp. hlavní redaktor J. Hink.

Tento nebyl k podání hořejšího oznámení legitimován. Nemůže-li se pro nedostatek legitimace vzítí řečené oznámení na vědomí, jest v důsledku toho nepřipustné nové označení redakce listu D. P. Dále pak se ve výnosu praví: »Kromě toho označení, že hlavním redaktorem je Jindřich H., dává podnět k domněnce, že týž jest vlastním odpovědným redaktorem, kteroužto domněnku potvrzuje i ta okolnost, že Jindřich H. podpisuje jménem redakce. To však jest nepřipustné, neboť Jindřich H. není čl. příslušníkem.«

Zemské vládě bylo po té předloženo nové oznámení zástupcem společnosti podepsané, při čemž společnost dovozovala, že Jindřich H. není odpovědným redaktorem.

Z výnosu zemské vlády z 22. září 1921 podala společnost odvolání, v němž podrobně se vykládá rozdíl funkcí hlavního redaktora a redaktorů odpovědných za jednotlivé části listu a obrací se proti vývodům onoho výnosu, pokud vyslovuje domněnku, že J. H. jest vlastním odpovědným redaktorem a označuje se to za nepřipustné, ježto není státním občanem čl.

Min. vnitra nař. rozhodnutím odvolání zamítlo jako neodůvodněné. K tomuto výroku připojilo tyto vývody:

V části rozhodnutí, jež jest předmětem odvolání, vyslovuje zsp toliko domněnku, že chefredaktor J. H. jest též vlastním redaktorem odpovědným, protože podepisuje jménem redakce.

V této části rozhodnutí zsp-é nelze spatřovati důvod, pro který oznámení o změně ve vydávání listu nebylo vzato na vědomí, protože jde o pouhý podmíněný náhled úřadu, který poukazuje na nezákonnost určitého stavu, pro případ, že by vyslovená domněnka odpovídala skutečnosti, aniž by tím nějak porušil právo strany nebo se v některém směru dotkl jejích zájmů.

Konečně nelze dle této části rozhodnutí souditi na přesvědčení úřadu, že chefredaktor listu musí býti též odpovědným redaktorem, protože náhled takový v dotčeném rozhodnutí vůbec nebyl vysloven.

Tato část min. rozhodnutí nebyla podle spisů pojata do intimátu.

Nss maje rozhodovati o stížnosti do min. rozhodnutí podané shledal porušení podstatných forem řízení správního v tom, že straně nebylo nař. rozhodnutí oznámeno v celém rozsahu. Tato formální vada jest v daném případě tím podstatnější, ježto právě v oné části rozhodnutí, o níž straně nebyla dána vědomost, ministerstvo vyřizuje námítky instančního rekursu.

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zákona o ss.

Č. 2138.

Mim o ř á d n á o p a t ř e n í (příplatky na moučné výrobky): *
Okolnost, že zaměstnanci podléhající nemocenské pojistné povinnosti nedostanou na výkazní lístky spotřební dávku mouky a chleba v celém stanoveném množství, nemá za následek snížení příspěvku zaměstnavatelského podle § 4 opatření Stálého výboru č. 494/1920.

(Nález ze dne 26. března 1923 č. 5853/22).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 1467 adm.

V ě c: Norbert L. v N. L. proti ministerstvu pro zásobování lidu o zaměstnavatelské příspěvky na mlýnské výrobky.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Osp v Š. výměrem z 21. března 1921 zamítla jako bezdůvodné námítky st-lky proti platebnímu nálezu okresní nemocenské pokladny v Š., jímž jí byly předepsány za měsíc únor 1921 zaměstnavatelské příspěvky na úhradu cen mlýnských výrobků. Tento výměr byl pořadem stolic potvrzen.

O stížnosti do tohoto potvrzení podané uvažoval nss toto:

V ohledu formálním vytýká stížnost, že nař. rozhodnutí neuvádí žádných důvodů. V tom má st-lka potud pravdu, že žal. úřad neopatřil nař. rozhodnutí svými vlastními důvody, nýbrž poukázal na důvody rozhodnutí II. stolice, která však zamítla odvolání st-lky z důvodů výměru I. stolice. Z toho jde, že druhá a třetí stolice akceptovaly důvody obsažené ve výměru první stolice.

Ve výměru první stolice se uvádí k odůvodnění enunciátu, že zaměstnavatel jest povinen za každou zaměstnanou sílu platiti příspěvek zaměstnavatelů, vyjmouc případy udané v § 11 vlád. nař. ze dne 2. září 1920 č. 500 Sb., a to bez ohledu na to, zdali zaměstnaný mouku odebírá čili nic.